

„Kotkas otsib hunte:

**Julgeid ja tugevaid,
mõtlevaid ja otsustavaid,
isaseid ja emaseid,
munevaid ja kudevaid,
roostes ja läikivaid ...
Kõrvad võiksid ka
puhtad olla.”**

„Nii väga tähtis polegi kes on sinu vastu vaid tähtis on see – kuhu minek ja kes on kõrval. Kas murda tuleb üksi või meeskonnaga kelle iga liikme peale võid kindel olla, sa võid temale loota ja toetuda. Huntidel on üks suur pluss ja üks suur miinus. Plussiks on see, et teevad tööd meeskonnaga kus on austus ja töökus au sees. Miinuseks aga see, et ei teata kuhu tee viib ja kas üldse kuhugi liiguvad. Kotkas võib seletada ära kaardi ja aidata leida uus suund. Kuid vaid siis kui hundid tunnistavad, et on eksinud ... Ja mõistavad, et ka tiigrid on eksinud ... Ja miks see eksimus mõlemal sisse lipsas..

„Anakonda ja kotkas”

Vaatas taevast päiksekiir kuidas elab metsas hiir,
Nägi ilvest, rebast, karu ja sai mitmest asjast aru.
Jõud dikteerib hetkel takti, oodata on raudset pakki.
Kuidas tuua tasakaalu? Kuidas liigutada vaalu?

Otsustas siis teha tiiru kerale mis kurb ja hall,
Ära sina teda piilu, tema mõtteis oma mall.
Lendas kaua – mitu aastat; päris kõrgel, ligi maad,
Lõpuks leidis metsast haua: „ Siit sa mõistuse ka saad”

Soendades seda hauda ilmus viirastus sealt seest,
Nad ei jutustanud kaua ... „ Mängi neile valgust, meest...
Ole neile kuninganna kes teeb külma soojast veest.
Ole neile kui kuvalda, kes lööb trellid aknalt eest.
Ole hall ja ole ere – las siis läigib nende kere.
Ole põrgu, ole taevas – Inimene sünnib vaevas.”

...

Luuletuse jätk: www.atnobe.ee/pelmeen/

„Alguses peegel siis taevas”

„Alguses kõrvad siis suu”

„Alguses kaart siis ajaleht”

ATNOBE